

Hogy volt, hogy láttam

Ez a rövid visszaemlékezés három évszámmal: 1941, 1945, 1949 kezdődik és nem véletlenül. Közülük az első, a középiskolai tanulmányaink kezdetét, a második annak és alsós éveinknek a végét, a harmadik pedig a gimnázium befejezését, a továbbtanulásra jogosító érettségi bizonyítvány megszerzését jelenti.

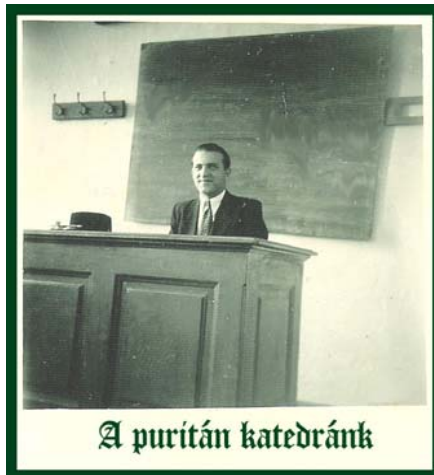
Kérdés, hogy ezekben a sorsfordító években, milyen emlékeket, érzéseket hagytak bennünk azok, akikkel összehozott a sorsunk? Mit kaptunk, tanultunk azoktól, akik hívatásból vagy pályatévésztésből az oktatást és a nevelést, a mi vállalták?

Az egykori nevelőtestület összetétele ugyanúgy, nyolc év alatt jó néhány szaktanárt, osztályfőnököt, felkészültsége, pedagógiai kultúrája, vezetői egymástól. Voltak közöttük új iránt fogékony, követő tanárok és olyanok is, akik adottságaik, állásszerzésük után, betagozódtak a kisváros befejezettnek, lezártnak, változhatatlannak nemzedékünkön azonban mindegyikőjük nyomot vajon mit köszönhetünk Nekik? Úgy vélem, hogy indíttatást, a társas érintkezés nélkülözhetetlen felkeltését, megerősítését, amelyek emberré tettek, igénye nélkül — ember, család, nép, hazaszeretet, az örök erkölcsi törvények tiszteletét, empátiát, igazságosságot, méltányosságot, a másság elfogadását, felelősségérzetet, segítőkézséget, szolidaritást.

Sajnos, egykori Magistereink ma már csak bennünk, érzéseinkben, tudatunkban élnek.

Mi mást mondhatnánk Nekik búcsú-köszönetféleként mi, egykori discipulusok, mint azt, hogy

Sit vobis terra levis.

mint az osztályunké a évek során sokat változott. A három igazgatót ismertünk meg, akiknek szakmai rátermettsége, emberi habitusa sokban különbözött önképzésükkel törődő, szaktudományuk fejlődését körülményeik miatt — kitudja miért — diploma és szellemi elitjébe magukban és maguk körül mindent tekintettek. Gyerek és ifjú, kamasz és felseledült hagyott. A jók és a kevésbé jók is. Összességében nélkülözhetetlen alapismereteket, egyfajta szakmai normáit. Olyan szunnyadó érzések, érzelmek közösséggé formáltak minket. Továbbá — a teljesség

oláhjóska

1
9
4
9

